

Elysanomat

ELY on evankelinen: Me uskomme Raamattuun, tunnustamme Kristuksen Herraksemme.

ELY on lähetystyön asiassa: Omassa ympäristössään jokainen kristitty on myös todistaja.
Lähetystyön kautta todistus kantaa kaikkialle.

ELY on yhdistys: Tarjoamme toimintamahdollisuuden kaikille, jotka jakavat saman näyn.

ELYn tiedote 5 2010

Antero Rasilainen, pääsihteeri

Tallimestarintie 23 A 1, 02940 Espoo

p. 045 134 4634

Sähköposti: antero.rasilainen@evankeliset.net

Raili Mäkitalo,

lapsityönohjaaja / Venäjän lähetti

Pieneläntie 11, 75700 Valtimo

p. 044 028 9108

Sähköposti: raili.makitalo@evankeliset.net

Laula kanssani

tili: K-S OP 511402-238022

- Kuninkaan lapset –dvd/cd myyntien tilitykset
- Laula kanssani toiminnan tukeminen
- SAT7 tuki

Toimisto: Kokkolantie 12, 43500 Karstula

Virpi Tuominiemi, toimistos sihteeri

p. 040 415 9416

Sähköposti: ely@evankeliset.net

tili: K-S OP 511402-234369

- jäsenmaksut

Pekka Knuutti, puheenjohtaja

Kokkolantie 12, 43500 Karstula

Pekka Kiviranta, varapuheenjohtaja

Parolantie 9 J, 02200 Espoo

Lehden toimitus:

Antero Rasilainen, Eeva Takala, Annikki Erelä,

Urpo "Upi" Vuorenoja

Taitto: Virpi Tuominiemi

Painopaikka: Arkmedia Oy, Vaasa

Tilinumero ja viitenumero tukien maksamiseen

ELYn kotimaan kohteet:

Kotimaan työn eli ELYn kannatus: tilinro 511402-237545 viitenro 327 22916

Anteron kannatus: tilinro 511402-237545 viitenro 327 23300

Railin ja Venäjätien kannatus: tilinro 511402-237545 viitenro 327 23232

Aarrearkku-TV-ohjelman kannatus: tilinro 511402-237545 viitenro 327 22880

Laula kanssani-toiminnan tuki: tilinro 511402-238022 viitenro 327 22929

Kolehdit: tilinro 511402-234369 (viestiksi tuen kohde, esim. joku yllämainituista sekä maksajan seurakunta)

Tuet lähetystyölle:

Kolehdit: tilinro 511402-234369 (merkitse tuen kohde sekä maksajan seurakunta)

- **Kristiina Erelän kannatus (SLS):** tilinro 511402-234369 viitenro 327 23355

- **Angolan kirkon tuki (SLS):** tilinro 511402-234369 viitenro 327 22877

- **Malawin kirkon tuki (SLS):** tilinro 511402-234369 viitenro 327 23423

- **Holmströmien lähettiperhe ja maasai-työ Tansaniassa (SLS):**

tilinro 511402-234369 viitenro 327 22990

- **SAT7 arabiankiel. TV-kanavan tuki (Sansa):**

tilinro 511402-238022 viitenro 327 23737

Seurakuntien TA-avustukset: tilinro 511402-234369 (ks. kohde yläpuolelta)

Kuninkaan lapset DVD-/CD-levyjen tilitys: tilinro 511402-238022 (laskussa

viitenro, muutoin viestiksi *Kuninkaan lapset DVD/CD*)

Jäsenmaksujen maksaminen: tilinro 511402-234369 (yksilöllinen viitenro, joka postitsee jäsenmaksukirjeessä)

Ilmoita

järjestettävistä
tapahtumista
ELYn toimistoon
yhteistä lehteä
ja
ELYn kotisivujen
tapahtuma-
kalenteria
varten

ely@evankeliset.net

tai

p. 040 415 9416
(myös tekstiviestein)

Pääsihteerin palsta

Eteenpäin!

2. Aikakirjan luvussa 2 kerrotaan, kuinka kuningas Salomon rakennuttaa temppelin Herralle. Rakennustyöt valmistellaan huolellisesti: *Salomo määräsi seitsemänkymmentätuhatta miestä kuljettamaan kuormia ja kahdeksankymmentätuhatta louhimaan kiveä vuoristosta ja asetti heille työjohtajiksi kolmetuhatta kuusi-sataa miestä.*

Edellinen Raamatunkäännös käyttää sanoja taakankantaja, kivenhakkaaja ja työnjohtaja. Osuvia nimiä evankeliumin työssä tänäkin päivänä. Tarvitsemme taakankantajia, - *"kantakaa tois-tenne kuormia"*, tarvitsemme kivenhakkaajia eli esirukoilijoita, jotka kantavat ihmisiä Jumalan eteen, Pyhä Henki tekee valmistavaa työtään ja "panostaa" dynamiitilla kallioon porattuja reikiä. Evankeliumi on Jumalan voima, - dynamis, joka räjäyttää lohkat maailman kallioista irti. Työnjohtajia tarvitaan, että työ sujuu ja kaikki tapahtuu järjestyksessä. Emme ELYssä ehkä vielä tällä vuosikymmenellä pääse noihin kuningas Salomonin lukemiin? Eikä yhdistyksen pääsihteerillä millään muotoa käskä tai määrää ketään tekemään tai toimimaan, mutta haluaisin rohkaista, innostaa ja houkuttaa Sinua mukaan. Sinua tarvitaan, juuri nyt on evankeliumin aika, on lähetyksen aika, on kirkon aika. Evankeliumi on kirkkomme kallein aarre. Siitä mekin "elyläiset" elämme. Tässä lehdessä erityisenä teemana käsitellään rukousta. Tutustu, hiljenny, kommentoi!

ELYn hallitus piti syysseminaarin Perheniemen evankelisella opistolla 8.-9.10. Pohdimme toiminnan organisointia ja vastuun jakamista, meillä on näky työmme laajenemista. Tästä lehdestä löytyy Pekka Kivirannan kirjoitus seminaarimme aiheista ja hallituksen linjauksista. Kuten tulet huomaamaan, - eteenpäin!

Vaikka hallituksemme on aktiivinen ja innostava, pelkillä hyvilläkään päätöksillä työmme ei mene eteenpäin. Tarvitaan tekijöitä. Tarvitaan taakankantajia, kivenhakkaajia, työnjohtajia. ELY on syntynyt kansanliikkeenä ja haluamme vaalia sitä. Siihen liittyen hallituksemme teki rohkean päätöksen: ELY palkkaa alkuvuodesta 2011 odotetun ja toivotun työntekijän Pohjanmaalle. Rukoilkaa valmisteluiden puolesta, että löydämme

jälleen oikean ihmisen tälle paikalle.

Työntekijän palkkaaminen tarkoittaa myös taloudellisen painopisteen siirtämistä enemmän kotimaan työhön. ELYllä ei ole nuorena yhdistyksenä sijoitustuloja, joudumme keräämään kaikki toimintaamme tarvittavat varat kolehteina, lahjoituksina ja kannatusrenkaan tuottoina. Toivomme, että tavoittaisimme joukkoomme niitä ihmisiä, jotka ovat vieraantuneet seurakunnasta, kirkosta tai jopa evankelisesta herätysliikkeestä. Haluamme olla rakentamassa kirkkoamme ja osallistumassa kirkon työhön niin kotimaassa kuin lähetystyössäkin. Koemme, että nyt on aika vahvistaa kotimaan toimintaa ja uskomme, että kotimaantyyöhön panostaminen tulee näkymään ajan myötä myös lähetysrakkauden kasvamisena.

ELYn työ kotimaassa on tilaisuuksien järjestämisestä. Pääsihteerin ja Venäjänlahetin kalenteri täyttyy pian, nyt tarvitaan aktiivisuutta ja omaaloitteisuutta. ELYn kirkkopyhä, kotiseurat, Siionin kanteleen lauluseurat, lähetystilaisuus, Samovaarin äärellä, Laula kanssani, Aarrearkkutahtuma jne. Olisitko sinä yksi taakankantaja, kivenhakkaaja tai työnjohtaja omalla paikallakunnallasi? Ei vaatimuksena vaan rohkaisuna, kuten edesmenneen ystäväni Jaakko Suokkaan lempilaulussa lauletaan: *"Ällös uuvu vaivoihin, murheittesi painoihin, Isän lapsi siunattu, olet vaikka kiusattu."* Hyvä lehtemme lukija, tervetuloa mukaan ELYn toimintaan ja elämään. Hyvä Jumalamme sinua hoitakoon ja rohkaiskoon kulkemaan taivastiellä. Yhdessä eteenpäin!

Antero Rasilainen, pääsihteerin

Helena Ylikotila

KOLUMNI

”Levolle lasken Luojaani, armias ole suojaani. Jos en sijaittain nousisikaan, taivaaseen ota ylös tykösi.”

Tämä on tuttuakin tutumpi iltarukous monille meistä. Iltaisin sen ääneen lausuminen tuo turvallisen tunteen. Se tuo muiston lapsuudesta. En muista kuka minulle iltarukouksen opetti, mutta luulen, että se ei ollut äiti eikä isä, vaan joku vanhimmista sisaruksistani.

Äidillä oli huolehdittavana suuri lapsiparvi ja hoidettavana maatilalan emännäisyys. Vanhemmat sisarukset opettivat meitä nuorempia. Olin arka lapsi ja pelkäsin vähän kaikkea. Iltarukouksen lukeminen rauhoitti ja karkotti painajaiset. Kerran kun olin sairaana, äiti istahti sänkyyni reunalle ja sanoi: Luetaanpa iltarukous. Tuli hyvä ja turvallinen olo.

Rukous on voimanlähde. Vaikeissa olosuhteissa ja onnettomuuden sattuesssa ihmisen kädet menevät ristiin ja rukous nousee sydämestä.

Chilen kaivosonnettomuudessa 33 miestä jäi loukkuun 69 päiväksi. Yksi miehistä nousi joukon henkiseksi johtajaksi ja piti joka päivä rukoushetken. Myöhemmin loukussa oleville toimitettiin pienet raamatut. Raavaiden miesten likaiset sormet menivät ristiin, ja he rukoilivat, jotkut ensimmäistä kertaa elämässään.

Kerrotaan, että yksi miehistä tuli uskoon maanalaisessa vankilassaan. Miehet pelastettiin ja useat heistä maanpäälle päästessään tekivät ristinmerkit ja kiittivät Jumalaa. Jokaisen elämä muuttui pysyvästi, mutta kuinka moni muistaa jatkossakin Jumalaa?

Miksi rukoilemme vain silloin, kun meillä on vaikeaa, vastoinkäymisiä, sairautta ja ahdistusta?

Kiitosrukous ja Jumalan ylistäminen unohtuu. Minun on pitänyt ihan pakottamalla pakottaa itseni rukoilemaan Jumalaa, silloinkin, kun kaikki on hyvin. Olen huomannut, että kiitosrukous antaa voimaa.

Äitini ja anoppini olivat ahkeria esirukoilijoita. Ne rukoukset kantavat vieläkin. He kertoivat miten iltaisin toivat jokaisen lapsen erikseen Jumalan käsi-
varsille. Nyt olen itse saanut opetella esirukoilijan merkittävää tehtävää. On turvallista, kun iltaisin saa kantaa kaikki rakkaat; aviopuolison, lapset, lastenlapset, sukulaiset ja ystävät ja koko maailman

tilanteen Jumalan syliin.

”Rukous on sydämen puhetta Jumalan kanssa.” Olen kertonut Jumalalle asioita, joita en ole pystynyt muille puhumaan. Jo se helpottaa, kun saa laskea murheensa ja huolensa Jumalan harteille. Ne hartiat ovat maailman levyiset ja syli ääretön. Nykyaika on globaalinen, mutta Jumala on ollut sitä maailman syntymästä alkaen.

Joskus olen kärsimättömänä odottanut vastausta rukouksiini. Vasta vuosien päästä olen tajunnut, mikä vastaus oli, miten se ilmeni elämässäni. Se oli aivan eri muodossa, mitä olin ajatellut, mutta minulle paras ratkaisu. Jumala ei ole rukousautomaatti, joka toimii hetkessä.

Mummuna saan kuulla lastenlasten iltarukouksia. Niissä lasten yksinkertainen ja vilpittön usko loistaa puhtaana. 5-vuotias Siiri kertoo miksi hän rukoilee: ”Se on Jumalan kunnioittamista, kun me rukoillaan häntä. Jumala saa rukouksistani voimaa suojella minua.”

Lapsi tajuaa, että Jumala on kaikkivaltias, suurempi kuin mikään muu. Siiri ajatteli, että rukoileminen on Jumalan kunnioittamista. En tiedä mistä pikkuisen keksi ajatuksen. Rukous on vuoropuhelua Jumalan kanssa, ei vain meidän yksipuolista soperusta. Miksi Jumala ei saisi voimaa rukouksistamme? Varmasti saa.

8-vuotias Onni kertoi, että hänellä on uusi iltarukous. Kun kuulin sen, silmissäni sumeni. Onni kysyi: miksi sinä mummu itkiet. Sanoin, että ilosta. Onnin iltarukous:

”Lämpimän tääkkin sisälle hiivin, enkeli peittelee valkoisin siivin. Käteni ristin, silmäni suljen, kuluneen päivän muistoissa kuljen. Taivaan Isälle kiitoksen kannan, anteeksi pyydän ja anteeksi annan. Pehmeään tyynyyn painan pään, enkelin hoitoon yöksi jään. Amen.”

Jos Jumala ei vastaa

Miksi Jumala ei vastaa rukouksiini? Eikö hänen kuuluisi vastata? Ja onhan hän sanassaan luvannut, että rukouksiin vastataan. Tarkastelen tätä kysymystä yhden Vanhan testamentin esimerkin kautta.

Ensimmäisen Samuelin kirjan alkuluvut kertovat kauniista perheydellisestä, joka rikkoutuu pahoihin riitoihin. Ajan tavan mukaan Elkanalla oli kaksi vaimoa, Hanna ja Peninna. Hanna oli lapseton, mikä tuolloisissa oloissa oli raskas kohtalo. Edelleenkin suuressa osassa maailmaa nainen on oikea nainen vasta synnyttyään lapsen. Hannan elämä tuli vielä raskaammaksi siksi, että Peninna muisti usein huomauttaa hänen epäkelpoisuudestaan. Surussaan Hanna rukoili kiihkeästi Jumalalta lasta. Tätä rukousta ei kuultu.

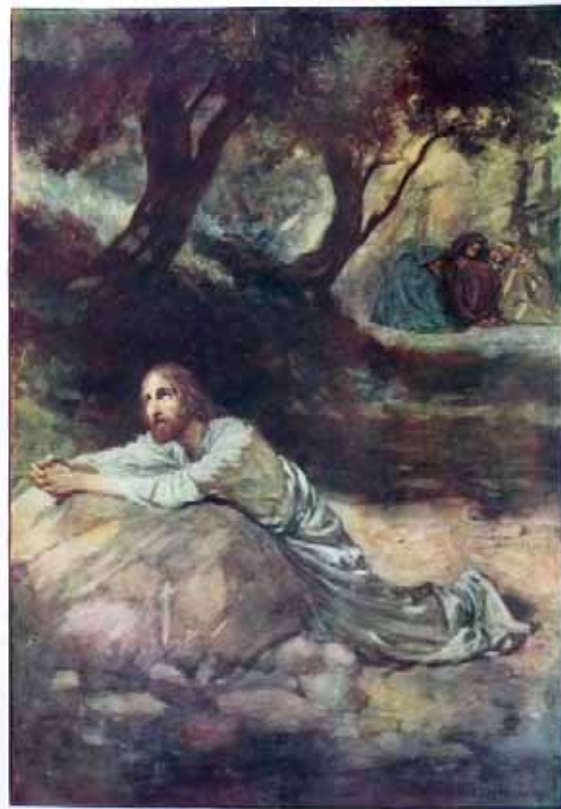
Hanna yritti tulla toimeen oman surunsa kanssa. Ajoittain se oli kuitenkin käydä ylivoimaiseksi. Ainoa ahdistuksen purkautumismahdollisuus oli rukous. Siinä hän vuodatti sydämensä Jumalalle yhä uudestaan ja uudestaan. Hän lupasi, että jos saisi lapsen, hän luovuttaisi tämän Jumalan käyttöön. Hänet kasvatettaisiin temppelin palvelustehtäviä varten. Mutta Jumala ei vastannut rukoukseen.

Lopulta, emme tiedä kuinka pitkän ajan kuluttua, ehkä vuosien, Hannan rukoukseen tulee uusi sävy. Tähän asti hän oli anonut ja pyytänyt kiihkeästi lasta ja tarrautunut Jumalan lupauksiin ja luvannut antaa tulevan lapsensa Herran temppeliin, jos vain saisi vastauksen. Mutta sitten, mistä lie saanut uuden oivalluksen, hänen sydämensä taipuu sanomaan Jumalalle, että jos tämä ei halua antaa lasta, niin hän suostuu elämään lapsettomana elämänsä loppuun asti. Hän haluaa edelleen lapsen, siitä ei ole epäilystäkään, mutta hän luovuttaa rukousvastauksen Jumalan päätettäväksi. Ja silloin tapahtuu ihme: Hanna alkaakin odottaa lasta.

Tämän kamppailunsa Hanna on kirjannut hyvin puuttelevaan rukoukseen, joka on talletettu 1. Samuelin kirjan 2. luvussa. Lainaan tähän siitä katkelman: "Herra lähettää kuoleman ja antaa elämän, vie alas tuonelaan ja nostaa sieltä. Herra tekee köyhäksi ja antaa rikkauden, painaa maahan ja kohottaa." Rukous kertoo Hannan lopulta ymmärtäneen, että Jumalan kädestä tulevat sekä hyvät että vaikeat päivät.

Joskus Jumalan vastaus siis viipyy sen vuoksi, että hän odottaa meiltä rukousta "tapahtukoon sinun tahtosi". Joskus se viipyy siksi, että viipyminen on meille parempi kuin nopea vastaus. Hän haluaa opettaa meille, että hän voi vastata kolmella eri tavalla. Nämä ovat: "kyllä", "ei" sekä "ei vielä". Ne kaikki ovat Jumalan vastauksia. Rukouksillamme emme taivuta Jumalaa vaan Jumala taivuttaa meitä. Hän odottaa pyyntöjämme kuin isä lapsensa toivomuksia, mutta päättää suvereenisti vastauksesta ja sen ajankohdasta. Tämä antaa meille turvallisuutta: Isä tietää, mikä lapselle on parasta ja antaa sitä. Joskus viipyminen tai kipu tuottaa suuremman siunauksen kuin pikainen avunsaanti.

Järkemme ei ymmärrä rukouksen salaisuutta, mutta usko ymmärtää. Usko ottaa vastaan Jumalalta sekä köyhyyden että rikkauden, sekä kuoleman että elämän.

Kuva Upi

Railin nurkka

Työtehtävästä toiseen

Vienan Kemissä

Ollaan jo lokakuussa ja työn tekemiseen on tullut tiettyä rytmiä... Vuoroin Vienan Kemissä ja kotimaassakin joka välissä. Palasin juuri reissulta, jolla mm. saimme yhdessä osallistua jumalanpalvelukseen Vienan Kemin kirkossa. Mukana oli aikuisia ja tällä kertaa myös lapsia. Jumalanpalveluksen yhteydessä oli Anteron ja minun tehtäviin siunaaminen. Vieraita tuli myös Segesan seurakunnasta. Vietimme juhlaa, jossa jumalanpalveluksen jälkeen oli koko kirkkoväen ruokailu kirkkokahveineen ja tsaijuineen. Lapsetkin saivat jumalanpalveluslaulujensa vastineeksi ruoan, mehut jne.

Olin iloinen siitä, että saimme eri ikäpolvet koolle ja näin yhteisen "pruasnikin". Olin iloinen myös siitä, että lapsista suurin osa taisi olla miehen alkuja eli poikia. Toivotaan, että näistä miehen aluista pian kasvaisi miehiä tähän naisvaltaiseen seurakuntaan. Niitäkin tarvitaan! Jumalalle se on mahdollista. Evankeliumi kun kuuluu kaikille luoduille! Segesan seurakunnasta on kuultu rohkaiseva esimerkki, kun omien keskeltä on juuri armeijasta palannut nuorukainen lähtenyt Kelttoon pappiskoulutukseen! Vienan Kemin seurakunta rukoilee vastaavaa ihmettä. Autetaan mekin, lehden lukijat, rukouksin tässä asiassa.

Koin ilon aiheena Anteron saarnan Vienan Kemin kirkossa ja Kalevan kirkolla iltaseuroissa. Suomesta kantautui jo Vienaankin asti ne "myrskyt", joiden kourissa täällä kotoisessa Suomessa ja kirkossa painiskellaan. Pidän entistäkin arvokkaampana Jumalan muuttumattoman Sanan pohjalta tapahtuvaa opetusta! Tekisi mieleni vielä tässäkin kohtaa rohkaista työtoveriani Anteroa: "Juokse poika, juokse.." – Jumalan asialla ja Jumalan Sanan kanssa, muuten eksymme, jos emme tunne kirjoituksia - kuten Raamattu asian ilmaisee.

Samovaarin äärellä, kouluissa ja lähetyksillä

Myös täällä Suomen puolella on kalenteriini kertymässä tapahtumia, mm. vierailuja eri seurakuntiin ja kouluihin. Minut on pitänyt liikkeellä mm. perheille ja lapsille suunnattu Laula kanssani-tapahtuma Kouvolassa, Samovaarin äärellä-ilta Riihimäellä sekä askarteluilta Asikkalassa Vienan Kemin pyhäkoulutyötä varten. Johdatusta olen kokenut ja tuleviinkin tapahtumiin tarvitsen voimia ja viisautta. Edesspäin ovat mm. kouluvierailut ja lähetyksiltä Haminassa, Idäntyön-ilta Keravalla, kouluvierailu Tuusulassa, Sapattiateria Valtimolla jne. Hyvä pappi kai saarnaisi omasta "piästään", mutta minä en pysty siihen. Valmistelemaa ennakkotyötä tarvitsen tehdä jokaisen tapahtuman vuoksi. Tunnenkin, että en elä joutoaikaa. Työtehtävät ovat edelleen mielekkäitä ja haastaviakin. "Jos Herra ei huonetta rakenna..." Tätä ajatusta ja taustaa vasten pyydän siis jatkuvaa rukouksetukea myös täällä Suomen puolella liikkuessani.

Siunaten ajattelen teitä, Railin nurkassa kävijöitä ja muualla kohtaamiani ystäviä.

Raili

Raili

Kokonainen penkillinen Karjalan "musikoita" Vienan Kemin kirkon jp:ssa. Kuva Raili

Olavi Raassina

Puhe työhönsiunaamisessa Kemissä 17.10.2010

Raili ja Antero, Inkerin kirkko on kutsunut teidät työyhteyteensä.

Sinut Raili diakonia – nuoriso – ja lapsityöhön. Sinulla on paljon kokemusta näiltä työaloilta. Sinulla on myös paljon kokemusta seurakuntatyöstä Karjalassa, siksi sinun oli ehkä helpompi tulla myös tänne "Pohjan perille", hyvän paikallistuntemukseksi takia.

Antero, sinut Inkerin kirkko on kutsunut katekeetiksi. Sinulla on myös hyvin vahva kokemus kirkon työstä, - sen erilaisissa tehtävissä. Nyt sinulle on avautunut yksi työsarka, muiden tehtävien lisäksi. Olet aiemmin tutustunut Inkerin kirkkoon paljon etelämpänä. Nyt sinut on "viskattu" tänne, arktisiin olosuhteisiin. Niin kuin olet nähnyt, täälläkin eletään, etsitään ja palvellaan Jumalaa.

Nyt olemme teitä virallisesti siunaamassa työhön...

Apostoli Paavali sanoo 1 Korinttolaiskirjeessä: "Minulle on avautunut ovi suureen ja hedelmälliseen työhön ja vastustajia on paljon..."

Nämä Paavalin sanat kuvaavat hyvin sitä työtä, mihin teidät on kutsuttu, - voimme sen Eevan kanssa todistaa henkilökohtaisesti.

Kyntämätöntä työsarkaa riittää täällä Karjalassa - ja myös täällä Kemissä. Ajoittain työ näyttää kantavan hedelmää, mutta on myös aikoja jolloin vihollisen vihaiset nuolet pistelevät kirpeästi, ja maailman myrskyt keinuttaa venettä...

Raili ja Antero, te olette elämänne aikana kokeneet ja nähneet monenlaista myrskyä, - myös kirkon työssä. Te tiedätte, että myrskyt kuuluvat jokaisen Jeesukseen uskovan elämään, varsinkin jos haluaa kertoa Jeesuksesta toisille ihmisille...

Kun Jeesus lähetti opetuslapsensa matkalle, hän lähetti heidät pareittain ja antoi heille monia ohjeita...

Tärkeimmän ohjeen ja käskyn hän antoi uskovaisilleen lähetyskäskyssä:

"Menkää siis ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsikseni, kastamalla heitä Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen ja opettamalla heitä pitämään kaikki, mitä minä olen käskennyt teidän pitää. Ja katso minä olen teidän kanssanne joka päivä maailman loppuun asti".

Jeesus antoi uskovaisilleen tehtävän, mutta on turvallista tietää, että Hän lupaa olla tässä tehtävässä mukana, - joka päivä. Emme kannu kuormaa itse, vaan kuorman kantajana on itse Kristus. Ilman Häntä emme voi mitään tehdä, - varsinkaan niin, että se kantaisi hedelmää iankaikkiseen elämään. Vieraalla maalla, vieraan kielen keskellä, vieraassa kulttuurissa tuntee itsensä joskus hyvin avuttomaksi ja yksinäiseksi. Silloin on hyvä muistaa nuo Jeesuksen sanat:

"Ja katso minä olen teidän kanssanne joka päivä, maailman loppuun asti"

Jumala siunaa työn, kun olemme työssämme uskollisia hänelle.

Hyvät seurakuntalaiset. Kemin seurakunta on kutsunut Railin ja Anteron työyhteyteen tähän seurakuntaan, tuomaan evankeliumia ja opettamaan teitä, - kuten Jeesus kehotti, he haluavat palvella tätä seurakuntaa. Kristuksen kirkko tarvitsee palvelijoita, jotka ovat sitoutuneet Jumalan sanan ja näin haluavat rakentaa seurakuntaa, - Kristuksen ruumista -

Jumala on antanut myös teille seurakuntalaiset tärkeän tehtävän. Muistakaa rukouksin Railin ja Anteron työtä ja matkoja, myös heidän mukanaan kulkevia avustajia. Tie on pitkä ja monta vaaraa on matkalla.

Ottakaa heidät jokapäiväisiin rukouksiin, että Jumala varjelisi ja siunaisi sen hedelmän, jonka he täällä kylvävät. Kemi tarvitsee evankeliumia. Ottakaa heidät "omiksi", kuten täällä on tapana sanoa.

MÄKELÄN PERHEESSÄ LAPSET OVAT ETUSIJALLA

Mäkelän perheen valoisa koti Seunalantiellä, Kera-
valla kaikuu lasten äänistä. Riemunkiljahduksia,
naurua, pienten jalkojen tömistelyä ja "Äitii, äitii"-
huutoja.

Perheen lapset Siiri 5,5v. ja Severi 3,5v. leikkivät
lastenhuoneessa. Martta 1,5v. taapertaa välillä
mukaan ja hakee oman paikkansa leikkihuoneen
lattialta. Severi leikkii autoilla, Siiri barbeilla ja
Martta yrittää sinnikkäästi yhdistellä legopalikoita
toisiinsa.

Kun Siiri kyllästyy barbileikkeihinsä, hän pukee
päälleen vaaleanpunaisen tyllihameen. Hän menee
peilin eteen ja tekee voimistelu- ja tanssiliikkeitä.
Kädessään Siirillä on perhostaikasauva, joka hei-
luu liikkeiden tahdissa. Severi yrittää leikkiin mu-
kaan, mutta Siiri ilmoittaa: "Tuire-opettaja on
opettanut tämän viime tunnilla ja minun pitää har-
joitella tanssi valmiiksi." Severi jää ovenrakoon
katsomaan siskonsa liikkeitä ja Siiri lupaa: "Saat
olla yleisönä ja muista sitten taputtaa!" Esityksen
jälkeen Siiri tekee balleraniiauksen. Marttakin tu-
lee mukaan ja taputtaa yhdessä Severin kanssa.

Hetken kuluttua kolmikko juoksee keittiöön. "Äiti,
äitii, onko jo ruoka-aika?" "Mitä meillä on tänään

ruokana?" "Äiti, mulla on jano." Martta tulee vii-
meisenä ja sanoo Sini-äidille "Anna". Sini-äiti hy-
myilee lapsille ja sanoo ruuan olevan valmista
pian. Sini laittaa Siirille ja Severille lautaset ja nos-
taa Martan omaan pikkutuoliinsa. Äidin vastauk-
seen, että ruokana on kylmäsavulohipastaa, Siiri
huutaa: "Hyvää, äiti minä tykkään." Severikin huo-
kaisee: "Pasta on minunkin lempparuokaa." Het-
ken kuluttua kuuluu vain tyytyväistä huokailua ja
ruoka häviää lasten nälkäisiin suihin.

"Tässä minun päiväni kuluu. Lasten kanssa. Meillä
pidetään lasten arkirutiineista suhteellisen tarkasti
kiinni. Se tuo lapsille turvallisuuden tunteen ja ar-
keen selkeyttä. Meille, minulle ja Mikolle, oli arvo-
valinta, että jäin lasten kanssa kotiin pidemmäksi
aikaa kuin äitiyslomaksi. Näin Sini Mäkelä kertoo
perheensä elämästä.

"Useimmiten kotonaolo on mukavaa ja palkitse-
vaa. On ihana nähdä lasten kasvavan, uusien asi-
oiden innokkaan oppimisen ja oivaltamisen sekä
olla heitä, lapsia varten, kun tarvitaan. Sellaisia ti-
lanteita näin pienillä lapsilla tuleekin varsin usein.
Toki on myös hetkiä, jolloin Mikon tullessa töistä
kotiin, olen melkein ovensuussa vastassa matkalla

kauppaan tai lenkille, jotta saan olla aivan yksin enkä ketään varten. Hengähdystauon jälkeen kotona on taas mukava olla.”

”Arkeemme kuuluu kotonaolon, puistoilun ja ystävien tapaamisen lisäksi seurakunnan päiväkerho pari kertaa viikossa, jossa isommat lapset käyvät, sekä lapsille ja vanhemmille suunnattu avoin päiväkerho. Tähän vielä lisänä lasten tanssi- ja jalkapalloharrastukset. Meille vanhemmille on tärkeää, nimenomaan hengellisen viitekehyksen vuoksi, että lapset saavat käydä seurakunnan päiväkerhoa eikä leikkikoulu. Rukoukset, raamatunkertomukset, lähimmäisen kunnioittaminen muun kerhotoiminnan lisänä on oivallista oppia ja elää todeksi jo lapsena, jolloin ihmisellä on aivan erityisesti kosketuspintaa uskonnollisuuteen sekä kysymysten ja elämän it-sensä ihmettelyyn.”

”Se, että lasten kerhoissa rukoillaan mm. kerhorukoukset sekä Isä meidän–rukous ja Herran siunaus tukee perheemme linjaa. Rukous merkitsee minulle ja perheellemme paljon. Ihmisen puhe Jumalalle, lähimmäisten, ilojen ja surujen tuonti Jumalan eteen tuo aivan erityistä luottamusta elämään. On turvallista elää ja kasvattaa lapsia, kun tietää, että heidän elämänsä ei ole yksistään meidän vanhempien varassa vaan taivaallinen Isä kantaa meitä.

Esirukous on meille tärkeää, koemme itse olevamme suuren siunauksen alla, kun tiedämme, että meidän puolesta on rukoiltu ja rukoillaan. Samalla tavalla haluamme rukoilla ja elää rukouksessa, arjessa ja pyhässä. Rukous kantaa.

Joka ilta päättyy iltarukoukseen ja Herran siunaukseen. Muistamme, että joku piispoista on sanonut,

että rukouksen opettaminen lapselle on tärkeä osa kasteopetusta.

Kun Lutherin mukaan laulettu rukous on kaksinkertainen rukous, niin on ilo kuulla lasten laulavan hengellisiä lauluja ja jopa keksivän niihin omia sanoja. Illalla Martta nukahtaa maitopullon syöttämisen jälkeen. Isompien lapsien arkeen kuuluu iltasadut, 2-3 kirjaa. Ilman iltarukousta ei nukkumaan mene kukaan. Yhteisen rukouksen lisäksi joskus mennään omilla sanoilla, Severi haluaa usein muistella 10 kuukautta sitten Taivaan kotiin kutsun saanutta Ukkia ja Siiri kikkailee verbaalisesti monella eri tasolla.

Jos Severi on nukkunut päiväunet, hän kukkuu pi-simpään ja kaipaa nukahtamishetkeen äidin tai isän viereen. 5-vuotias Siiri nukahtaa päivän tohinnan jälkeen rauhallisesti. Rauha on saapunut tämän perheen kotiin. Lapsen hengitystä kuunnellessa voi kuulla Luojan luoman rukousta ja kiittää tästäkin armon päivästä.”

”Rukous on silta luokse Jumalan.
Rukous on polku luokse auttajan.
Rukous on lintu, joka lentää taivaaseen.
Rukous tuo rauhan sydämeen.”

- Jukka Salminen: Rukous on silta -

Alakerran ulko-ovi käy. ”Isä, isä tuli kotiin”, raikuu kahdesta suusta. Siiri ja Severi kipaisevat alakertaan halaamaan työstä palaavaa isää. Martta tulee perässä hiukan hitaammin: ”Iää, iää”. Sini-äiti nostaa pikkuisen syliinsä ja menevät alakertaan. Koko perhe on nyt koolla.

Aarrearkku! SuomiTV, sunnuntaisin klo 10

Ohjelma kertoo lapsille sopivalla, hausalla tavalla aarteesta, joka kätkeytyy Raamatun Sanaan. Katso tai tallenna vaikkapa pyhäkoulussa tai kerhossa käytettäväksi!

Kuva Mika Ahonen

Rainer Nevantaus

”Kylä ympärillä pienen järven, osa armahan Pohjanmaan.”

Evangelisuuden juuria Purmojärvellä

Nuoruusvuosieni kotikylä Purmojärvi, osa entisen Korttesjärven kuntaa, kuuluu nykyisin Kauhavan kaupunkiin. Kylässä on koulu, Nuorisoseuran talo ja kaunis Rukoushuone, joka on liki kahdeksan vuosikymmentä koulun ohella palvellut kylän hengellisen toiminnan keskuspaikkana. Aika ajoin tämä pieni Herran huone on koonnut kansaa suurempiinkin hengellisiin tapahtumiin. Kylässä on toimittu pääasiassa evankelisessa hengessä. Sodan jälkeen paikkakunnalle muuttanut Uukunien väki omine puhujineen toi hetkellisesti lisäväriä kylän hengelliseen elämään. Mutta pienet näkemuserot eivät ole haitanneet kylän yhteistä hengellistä toimintaa.

Ensimmäiset evankelisen uskonliikkeen vaikutukset ilmenivät Korttesjärvellä seurakunnan ensimmäisen kirkkoherran Gustaf von Essenin aikana 1877-87. Tästä J.V. Snellmanin sisarenpojasta, ”Essi-papista”, kerrottiin vielä minun lapsuudessani 30-luvulla monenlaisia tarinoita. Aineellisesti ja hengellisesti karun seurakuntansa keskuudessa ratsulla liikkunut voimakastahtoinen ja rohkea paimen ei tyytynyt käyttämään ainoastaan sanan säilää. Uskon ohella raittiusasia oli hänelle tärkeä. Rohkeasti hän meni ”synnin pesiin” hajottamaan juominkeja ja korttirinkejä. Väitettiin hänen käyttäneen sanan mukaisesti ”lihan käsivarttakin” oh-

jatessaan uppiniskaisia seurakuntalaisiaan kaidalle tielle. Hän oli niitä voimakkaita persoonia, joita se-
kä vihattiin että rakastettiin. Mutta Essi-papin ankaruus ei ollut kovuutta. Saamallaan perintörahoilla hän auttoi köyhiä seurakuntalaisiaan. Velkakirjoja kyllä kertyi, mutta velkoja ei koskaan peritty takaisin. Rovastin kuoleman jälkeen hänen palveltua jo vuosia toisissa seurakunnissa noita velkakirjoja poltettiin.

Essi-papin aikana Korttesjärvellä syntyi voimakas herätys. Hänen tyttärensä Ellen Bäck on kertonut, että silloin sanan kuuloon ei tultu vain kirkkoon. Pappila täyttyi jo lauantaisin seurakuntalaisista jotka kyselivät tietä taivaaseen. Nyt oli kaukana ankaruus. Kärsivällisesti hän ohjasi laumaansa uskon tielle. Tytär muistaa isänsä lempeänä ja tasa-painoisena, joka myös perheensä parissa viljeli päivittäin Sanaa ja lauloi kauniilla äänellään rakkaita Siionin kanteleen lauluja.

Syntynyttä herätysliikettä tukivat myös evankeliset maallikkosaarnaajat. Vanhat muistelivat, että isäni syntymäkodin Nevantauksen talonväen puidessa istuskeli lämpimän riihen oven kamanalla saarnamies ja lauloi väelle Siionin kanteleen lauluja illan seuroja odotellessaan.

Siionin Kannel-seuroissa Purmojärven rukoushuoneessa. Kuva Ulla Kataja

Essi-papin herätyksen jälkisatoa eli Purmojärvellä vielä minun lapsuudessani 30-luvulla. Herätyksen ajan kokenut isovanhempieni sukupolvi oli minun syntyessäni jo aikaa väistynyt, mutta omat vanhempani ja lähipiiri jatkoivat osaltaan saamaansa uskon perintöä. Erityisen vakaasti setäni Nikolai ohjasi minua, pientä kummipoikaansa taivaan tielle, rohkaisi ja nuhtelikin tarpeen vaatiessa. Tämän moninkertaisen amerikankävijän, ja ehkä välillä muutenkin ”maailman teitä” kulkeneen miehen kerrottiin uskoon tultuaan usein hyräilleen: ”Niin kuin kekäleeseen armo Jeesuksen minut liekeistä tempasi pois...”

Nykyisin uskoa pidetään yksityisyyteen kuuluvana asiana, jota ei haluta erityi-

sesti korostaa, mutta siihen aikaan usko näkyi ja kuului. Ajoittain myllärinäkin toiminut kummisetäni risti myllykamarissaan jauhoiset sormensa ja kumartui rukoukseen ennen eväsvakkansa avaamista. Asiakkaat ja muutkin iltaa viettämään tulleet hiljenivät siksi aikaa, sitten arkinen juttu taas jatkui. Mylly toimi siihen aikaan myös kylän sähkölaitoksena, jonka generaattori iltamyöhällä valomerkin jälkeen pysäytettiin. Siksi siellä viivytettiin pitkään. Joskus siellä käytiin myös vakavia "myllykamarikeskusteluja". Sellaisina iltoina valomerkki viivästy. Kyläläiset tiesivät: -Taas siellä puhutaan niistä uskonasioista!

Purmojärven rukoushuone. Kuva Rainer Nevantaus

Raamattu- tai keskustelupiirejä ei siihen aikaan ollut. Uskonasioista puhuttiin arkisen elämän keskellä. Tiellä vastaan tulevalta saatettiin kysyä: - Oletkos autuas? Siihen vastattiin ehkä Svebilluksen "pitkän katekismuksen" tapaan: - Laupiutensa kautta hän minut autuaaksi teki!

Oma muistini tavoittaa kummisetäni lisäksi useita noita vanhan kansan uskovaisia. He olivat toimineet kyläkunnassaan pyhäkoulun opettajina, heitä tultiin hakemaan silloin, kun vastasyntynyt tarvitsi hätäkasteen. Jotkut heistä olivat kasvaneet myös maallikkopuhujiksi. Mm. Vihtori Palojärvi ja Antti Korpi jakoivat niin kotoisissa seuratilanteissa kuin Rukoushuoneessakin uskollisesti omaa hengellistä perintöään jo ennen sotia. 1920-luvulla perustettu Rukoushuoneyhdistys ja jo aikaisemmin syntynyt Evankeliumiyhdistyksen paikallisosasto toimivat rinnakkain, tai paremminkin sisäkkäin, sillä samat henkilöt toimivat kummassakin yhdistyksessä. Näin von Essenin ajan herätyksen perintö vahvistui juuri Purmojärvellä.

Mutta voimakkaimmin evankelisuutta juurruttivat kylässä toimineet opettajat, erityisesti Ellen ja Jalmari Miettinen, jotka tekivät koko elämäntyönsä Purmojärven koulussa. Isä Jalmari tunnettiin laajasti julistajana evankelisen kansan parissa, "äitee" Ellen kokosi nuoria kerhotoimintaan ja järjesti ohjelmaa Rukoushuoneen tilaisuuksiin. Myös musiikki oli silloin keskeinen toimintamuoto. Heidän johdolla kylässä toimi kuoro, joka osallistui mm. evankelisten kuorojen laulujuhlaan Tampereella v. 1948. Heidän aikanaan kylässä vierailivat säännöllisesti alueen piirisihteerit ja evankeliset papit. Rukoushuone täyttyi usein sanankuulijoista.

Kokonaan oman lukunsa ansaitsisi se sodan jälkeinen vaihe, jolloin evankelisen herätyksen aalto pyyhkäisi yli Pohjanmaan. Se koski voimakkaasti

myös Purmojärveä. Sana kosketti silloin erityisesti nuoria. Seurakunnan ja koulun tekemä kylvötyö kantoi nyt hedelmää. Nuorisoliitto-osaston toimesta järjestettiin usein koko viikonlopun kestäneitä Raamattupäiviä, joihin kokoontui runsaasti väkeä myös oman kylän ja pitäjän ulkopuolelta. Piirisihteereiden ohella puhujiksi saatiin Evankeliumiyhdistyksen silloisen nuoren polven tunnettuja julistajia. Tähän herätykseen liittyivät ilolla evankelisuuden ensimmäisen aallon perilliset, mutta evät varauksetta. Tilaisuudet olivat herätyshenkisiä, suosittiin todistuspuheenvuoroja, järjestettiin "vapaa sana"-tuokioita, joissa nuoret ja vanhemmatkin saivat purkaa tuntojaan. Moni nuori nousi silloin ikätoveriensa edessä todistamaan uskostaan. Varsinaisen ohjelman jälkeen järjestettiin vielä "jälkikokous", jossa Siionin kanteleen lisäksi laulettiin uusia tunteisiin vetoavia lauluja. Nämä jälkikokoukset ja usein myös pienemmät yhteiset kokoontumiset päätettiin polvirukouksiin. Jotkut vanhemman polven evankeliset tätä vierastivat ja aluksi vetäytyivät. Mutta aika tasoitti eri näkemykset pian.

Sanaa julistetaan ja Siionin kannelta lauletaan edelleen Purmojärvellä. Sanat ja sävelet ovat osin muuttuneet, mutta niiden henki ja sanoma on muuttumaton. Vaihtuneet ovat laulajasukupolvetkin. Nykyiset laulajat, myöskin me "diasporassa" elävät, edustamme sodan jälkeisen herätyksen jälkisatoa. Saamme näin liittyä kylämme pitkään hengelliseen perintöön. Ellen Miettisen tekemän kauniin Purmojärven laulun sanoin:

"Mökki pienikin rauhanmaja olkoon Purmojärvemme rannoilla. Aina siunaus Luojalta tulkoon joka tähkähän pellolla! Oi, rakkaus kotikylän maihin kasva lapsilla ja lastenlapsilla! Mökki pienikin rauhanmaja olkoon Purmojärvemme rannoilla."

Eeva Takala

Hanna

(1 Sam 1:1 - 2:11)

- Äiti, äiti! Pieni käsi viittoi innokkaasti. - Katso!
Toinen aurinko!

Sypressien takaa kipunoi valo. Nousevan auringon säteet osuivat pyhäkön portin hopeavaaroihin ja kimmahdivat niistä takaisin. Hedelmätarhojen keskellä Silon kaupungin talot loistivat valkaistuina, mutta niitä korkeammalle kohosivat pyhäkön pylväät.

Hanna puristi lujemmin pikku Samuelin kättä.
- Mikä ihmeellisen kaunis aamu! Me menemme pyhäkköön. Oi Jumalani, miten minun sieluni riemuitsee ja itkee. Auta minua nyt, sinä suuri ja armollinen Israelin Pyhä!

- - -

He olivat saapuneet kaupunkiin eilen, perheen isä Elkana ja hänen molemmat vaimonsa Hanna ja Peninna sekä lapset. Matka Ramasta Siloon vuoriteitä oli ollut hankala. Peninna aaseineen, lapsineen ja palvelijoineen oli kulkenut edellä, Hanna

Kuva Eeva Takala

ja Samuel jäljessä, ja Elkana oli yrittänyt valvoa koko perheensä turvallisuutta.

- Et kai tosissasi aio jättää Samuelia pyhäkköön? Peninna oli kysynyt levähdyspaikassa, ja vanha vahingonilo oli vilkkunut hänen silmissään.

Hanna ei ollut vastannut. Ei kannattanut vastata mitään. Sen hän oli oppinut ennen Samuelin syntymää pitkän lapsettomuutensa aikana.

- Ihme että Elkana ei hylkää sinua, Peninna oli sanonut Hannalle. - Mitä mies tekee vaimolla, joka ei saa lapsia? Elkana ei tarvitse sinua. Hänellähän on minut ja meidän lapsemme.

Hanna oli monet kerrat itkenyt itsensä uuvuksiin. Varsinkin joka vuosi toistuvat juhlamatkat Siloon olivat olleet hänelle vaikeita. Elkana oli halunnut viedä koko perheensä Jumalan eteen ja uhrata heidän kaikkien puolesta. Uhrattuaan hän oli antanut sekä molemmille vaimoilleen että jokaiselle lapselleen palan lihaa ateriksi.

- Sinä vain syöt vaikka olet ihan hyödytön, Peninna oli sanonut Hannalle, eikä Hanna ollut sillä aterialla saanut enää niellyksi palastakaan.

- Hanna, ota syliin! oli nuorin Peninnan lapsista pyytänyt, kun oli nähnyt Hannan kyyneleet. Hannasta oli tuntunut hyvältä, kun pienoinen oli kietonut kätensä hänen kaulaansa ja yrittänyt lohduttaa. Miten mielellään Hanna olisikaan hoitanut näitä Peninnan lapsia, mutta Peninna ei ollut sallinut.

- Jumala, anna minullekin lapsi, Hanna oli rukoillut monet kerrat vuosien mittaan, mutta Jumala oli ollut hiljaa. Hannasta oli tuntunut, että taivas on katto, jota hänen itkunsa ei läpäise.

Niinpä suru oli kasvanut suuremmaksi ja muuttunut häpeäksi. - Sinussa on jotain vikaa. Et sinä ole mikään oikea nainen, Peninna oli sanonut.

- Jumala siunaisi sinua, jos olisit hänelle mieluihin. Sinulla on varmaan jokin salainen synti.

Peninna ei ollut ainoa, joka oli pitänyt Hannaa almittaisena lapsettomuuden vuoksi. Kaivolla Hanna oli naisten tapaamisissa jäänyt ulkopuoliseksi, kun keskustelu oli lähes aina koskenut lastenvarttu-

mista ja heidän tekemisiään. Hannasta itsestäänkin oli alkanut tuntua, että hän ei ole mikään, hän on arvoton.

- Peninna on oikeassa, hän oli ajatellut ja tutkinut itseään. – Jumala, mikä on se synti, jonka vuoksi sinä et voi siunata minua? hän oli kysellyt.

Vähitellen Hannan alakuloisuus ja itku olivat alkaneet jäytää Elkanankin mieltä.

- Enkö minä ole sinulle enemmän kuin kymmenen poikaa? hän oli kysynyt Hannalta. - Minähän rakastan sinua, Hanna! Eikö sillä ole mitään merkitystä? Etkö näe elämässä mitään muuta tärkeää kuin saada oma lapsi? Hanna, ajattele minuakin!

Hanna oli alistunut. Elämä jatkuisi näin, ja hän jäisi lapsettomaksi. Varmaan Jumala oli määrännyt niin. Oli parasta tyytyä hänen tahtoonsa.

Mutta kun Peninna oli Silossa tapansa mukaan taas aloittanut kiusaamisensa, avuttomuuden tunne oli pakottanut Hannan etsimään Jumalan läheisyyttä. Hän oli noussut äkkiä aterialta ja mennyt pyhäkön uloimpaan osaan. Pappi Eeli oli istunut oven vieressä, ja Hanna oli asettunut seisomaan hänen lähelleen.

- Herra Sebaot, Hanna oli rukoillut, - jos sinä näet palvelijasi hädän ja muistat minua etkä unohda minua, vaan annat minulle poikalapsen, niin minä luovutan hänet sinulle koko hänen elämänsä ajaksi.

- Kuinka kauan aiot viipyä täällä juopuneena? Mene selviämään humalastasi! oli pappi Eeli ärähtänyt Hannalle.

Oudolta Hannan käytös oli vaikuttanutkin. Huulet olivat liikkuneet, vaikka ääntä ei kuulunut, ja nainen oli ollut niin täysin rukoukseensa uppoutunut, että ei ollut välittänyt ympärillään olevista ihmisistä mitään. Pappi Eeli oli lopulta kuitenkin ymmärtänyt Hannaa. Kuultuaan Hannan selityksen hän oli sanonut: - Mene rauhassa. Israelin Jumala antakoon sinulle, mitä häneltä pyysit.

- Minun asiani on Israelin Jumalan hallussa, Hanna oli ajatellut helpottuneena. Hän oli mennyt perheensä luo kasvoillaan tyyni hymy. Hän oli katsonut Elkanaa, ja Elkanan silmiin oli syttynyt ilo.

Samuel oli syntynyt ennen seuraavaa juhlamatkaa. Hanna ei kuitenkaan vielä ollut lähtenyt Siloon. Hänestä oli vihdoin tullut äiti, ja hän oli tahtonut nauttia lapsensa hoitamisesta. Hän oli imettänyt pitkään, sillä pojan piti varttua vahvaksi ja tulla isommaksi, että hänet voitaisiin jättää pyhäkköön.

Jokainen päivä oli ollut Hannalle ihme. Aina poikaansa katsoessaan hän oli tuntenut, että suuri

Jumala oli mukana hänen elämässään ja Samuelin elämässä. Siitä asemasta, olosta Jumalan kasvojen alla, hän ei tahtonut koskaan joutua pois.

Kotona Ramassa olikin ollut helppo ajatella, että Samuel tulisi viettämään elämänsä pyhäkössä. Mutta kun lähtöpäivä läheni, alkoivat tunteet nousta vastarintaan.

- Poika on kovin pieni, Hanna oli murehtinut. - Kuka siellä antaa hänelle kaiken, mitä hän tarvitsee? Osataanko häntä lohduttaa? Onko siellä pikkuiselle lempeä syli ja hoitajalla rakastavat kasvot? Kenelle hän siellä kertoo asiansa? Pelkääkö hän siellä yksin pimeänä yönä?

Hanna oli purkanut tuskaansa ompelemalla pojalle vaatteita pitkäksi aikaa.

- Minä tahdon luottaa Jumalaan, joka kuuli minua, hän ajatteli. – Jumala ei unohtanut minua eikä hän unohda Samueliakaan. Minä menen usein katsomaan poikaani, että näen, kuinka hän kasvaa.

- Miksi menit lupaamaan pojan pyhäkköön? Ei kai Jumala vaadi keneltäkään semmoista? naapurin naiset olivat ihmetelleet, kun Hanna oli kuormannut tavaroita aasin selkään.

- Voi kun ette sanoisi mitään! Hanna oli tuskaillut itseksensä. - Minä tahdon täyttää lupaukseni Herralle. Älköön kukaan puhuko mitään, mikä saa minut epäroimään.

Ennen lähtöä Hanna oli vähitellen kertoillut Samuelille pyhäköstä ja yrittänyt tehdä sen pojalle tutuksi. Kaiken aikaa oli sydän kuitenkin huutanut rukousta Jumalan puoleen. Tässäkään ahdingossa ei ollut muuta keinoa.

- - -

Tuossa edessä kimalsi siis nyt pyhäkön komea portti. Samuel seisoi siinä ja kurotteli kättään ylemmäs.

- Samuel, sitä ovea ei kukaan saa yksin auki. Odotta, se avataan kohta.

Samassa alkoivat leeviläisten torvet soida aamuylitystä ja pyhäkön palvelijat työnsivät oven auki.

- Jumala, sinä olet hyvä. Sinä tahdot hyvää Samuelille, Hanna sanoi hiljaa. - Jumala, sinun silmäsi katsovat meihin. Ota hoitoosi rakas pieni Samuel. Sinä olet suurempi kuin mikään mahti taivaassa ja maan päällä ja sinä voitat kaiken. Sinä tiedät, mikä on meille hyväksi. Jumala, anna Samuelin kasvaa sinun palvelijaksesi. Herra Sebaot, minä tahdon ylistää sinua.

Hannan laulu

Ecva Takala

Kullervo Puumala 28.9.2010 AD

H m E G7 Fis7

1. Py - hä on Her - ra, ei o - le tois - ta
 2. Köy - hä voi ol - la kai - kis - ta rik - kain,
 3. Maan-pii - rin kai - ken tuo - mit - see Her - ra,
 4. Toi - von hän an - taa, tuh - kas - ta nos - taa,

5 E m D A Fis7

ver - tais - ta ai - no - an Ju - ma - lan.
 per - heen voi saa - da yk - si - näi - nen,
 Voi - mas - taan tai - vas - kin jy - li - see,
 ko - hot - taa pys - tyyn pai - nu - neen pään.

9 H m A/Cis D E m H m

Kai - ken hän tie - - tää, te - kom - me tun - tee,
 Tuo - ne - lan por - teil - ta ta - kai - sin kut - suu,
 Me - nes - ty - ä ei voi il - man hän - tä,
 Roh - ke - as - ti saan taas hän - tä kiit - tää,

13 A D E Fis/Ais H m

y - len - tää kun - ni - aan voi hal - vim - man.
 e - lä - män an - taa ja ot - taa sen.
 las - ten - sa tie - tä hän var - je - lee.
 kal - li - o hän on, suo - jaan - sa jään.

17 D G A E m (F#7)

kerto: Her - ras - ta rie - muit - see sy - dä - me - ni,

21 H m E Fis7 H m

rie - - muit - see sy - dä - - me - ni.

© Manus

Hallituksen seminaari Iitin Perheniemessä

Evangelisen lähetysyhdistyksen hallitus piti Iitin Perheniemessä 8.-9.10.2010 oman seminaarin ja tässä tiivistelmää siitä.

Yhteys opistoihin

ELY haluaa vaalia yhteyttä evankelisiin opistoihin. Saman herätysliikkeen lapsina meillä on yhteiset juuret. Yhdessä voimme enemmän kuin kumpikin erikseen.

Tiivis ohjelma

Seminaarin ohjelman on tiivis: ajankohtaiset asiat ja tulevaisuuden suunnitelmat. Mitä me olemme nyt ja mitä tulevaisuudessa. Seminaarin keskeinen anti on yhdessäolo. Seminaarissa voi kokouksen ja keskustelujen lisäksi laulaa, syödä, rukoilla, nauraa, sauna. Kaiken kattavana on yhteinen teema: ELY.

Seminaarin antia

Raha: ELYn alkuvuosi on ollut taloudellisesti tappiollinen. Hallitus on halunnut linjata rohkeasti toimintaa siinä varmuudessa, että myös talousasiat ratkeavat.

Hallitus ottaa tilanteen vakavasti ja etsii ratkaisut, mutta uutena yhdistyksenä meillä on oltava rohkeutta avata myös uusia työmuotoja vaikka ei voida olla varmoja niiden talouden kannattavuudesta. Ystävien ja eri tahojen tuki on välttämätön.

Jäsenet: Jäsenmäärä kasvaa hiljalleen. Vuoden 2011 aikana järjestetään kampanja jäsenhankinnasta.

Työntekijän palkkaaminen: ELY on kasvanut nopeasti. Ja kasvu jatkuu: me tarvitsemme työntekijän Pohjanmaan-Keski-Suomen alueelle. Työntekijä voisi olla samalla myös alueen evankelisten opistojen toiminnan tukija ja markkinoida.

Aarrearkku: Yksi suuri ihme ELY:n lyhyen historian aikana on Aarrearkku, lapsille suunnattu kristillinen ohjelma televisiossa. Nyt hallitus linjasi, että tämä lahja kuuluu laajemmalle joukolle. Se voi palvella koko kirkkoa ja kaikkia tahoja, jotka halua-

vat välittää lapsille Raamatun suuria totuuksia. Et-simme aktiivisesti yhteistyökumppaneita, jotka jakavat saman näyn ja haluavat kanssamme yhdessä tätä tehdä.

Laula kanssani: Aarrearkun tulevaisuudesta huolehtiminen on nyt ensisijainen asia lasten osalta. Laula kanssani-tapahtumia jatketaan voimavarojen mukaisesti. Tulevaisuudessa Laula kanssani-toiminta voi hyvinkin nousta keskeiseksi painopiste-alueeksi.

Lähetystyö: Hallitus kävi pitkän ja perusteellisen keskustelun ELYn roolista lähetystyössä. Olemmeko me vain lähetysjärjestöjen (SLS, Sansa) apujärjestö? Tällöin meidän on saatava sellaiset sopimukset, että tämä on myös taloudellisesti ja muiden teknisten ratkaisujen osalta mahdollista. ELY voi kuitenkin toimia lähetyssektorilla myös itsenäisesti selkeästi rajatuissa projekteissa. Tärkeää on tukea lähialueiden seurakuntia ja kristittyjä Venäjällä ja ehkä Virossa. Tässäkin olemme yhteistyössä evankelisten opistojen kanssa.

Julkaisutoiminta: Elysanomat on löytänyt oman paikkansa ja sen toiminta jatkuu. Tärkeää on myös sellaisen kirjan julkaiseminen, joka sisällöllisesti tukee toimintaamme. Tavoitteena on, että se julkaistaan kevään 2011 aikana. Esillä oli myös yhteistyö Aurinkokustannus Oyn, jolla on pitkä historia evankelisen liikkeen kirjojen kustantajana.

Teologinen seminaari: Tampereella 27.3.2011 pidettävän 3-vuotisjuhlan edellä 26.3 pidetään teologinen seminaari, jossa on mahdollista syventyä Raamatun ja teologian kysymyksiin.

Strategia 2010-2015: Vaikka ELY on vielä pieni ja nuori, on tärkeää, että me tiedämme, keitä olemme ja mihin suuntaan haluamme mennä. Siksi hallitus asetti oman strategiatyöryhmän, jonka tehtävänä on miettiä, millainen ELY on vuonna 2015.

Hedberg –juhlavuosi: Vuosi 2011 on Hedbergin juhlavuosi. ELYn toiminnassa se näkyy teologisessa seminaarissa, Elysanomissa, kesäjuhlassa ja ryhmämatkoissa.

Tärkeintä on...?

Tänään meitä kutsutaan pysähtymään koko elämämme – nykyisen ja tulevan – ydinkysymyksen eteen. Kysytään suoraan: Mihin sinä uskot? Mikä on elämäsi tärkein asia, asia, joka jää viimeiseksi, kun kaikki muu karsitaan pois? Pysähdyhän ihan hetkiseksi pohtimaan sitä kanssani.

Sinulla ja minulla on monia äärettömän tärkeitä asioita. Osittain varmaankin samoja ja monia tyystin erilaisia, niin veikkaan. Jos rajaamme elämän tärkeudet Jumala-suhteeseemme, olemme siinäkin erilaisia, ja onneksi olemme.

Tiedäthän, että meidän kristittyjen Jumala on ainoa Jumala maailmassa, jota saamme ihan luvan perästä sanoa isäksi, jopa isiksi? Minulla oli hyvä ja turvallinen suhde omaan isääni. Siksi minun on helppo puhutella Jumalaa isäksi. Jos sinulle oma isä on jäänyt kaukaiseksi ja ehkä pelottavaksikin, epäilen, että se vaikuttaa myös Jumala-suhteeseesi. Tämä Isä-Jumala antoi kuitenkin uskonpuhdistajamme Lutherinkin vuosien kamppailun, etsinnän, suoritusten ja tuskallisen oman yrittämisen jälkeen löytää armolliset isän kasvonsa. Luther löysi armon ja vapautuksen Raamatun sanoista "Yksin

armosta, yksin Kristuksen tähden". Martti-toh-tori eli todeksi kaiken omavoi-maisuuden mah-dottomuuden, mutta löysi ARMOLLISEN ISÄN, jolla Poikansa Jeesuksen uskollisuuden ja täydellisyyden ansiosta on varaa ottaa lapsensa vastaan aina uudestaan ja uudestaan.

Tämä Isän, Jumalan, varaukseton armo antaa syn-tiselle lapselle rohkeuden ja uskalluksen palata päi-vittäin syntisen rukoilijan tavoin Isän yhteyteen. Tämä varaukseton armo antaa syylliselle lapselle suuhun sanat "Jumala, Isäni, ole minulle syntiselle armollinen!" Ja Hänellä on varaa olla!

Sirpa Keski-Antila

Kuva Jari Hangassalo

Rukoilemme yhdessä

Pyhä Jumala. Rukoilemme kirkkomme yhteyden puolesta. Pyydämme yhteisymmärrystä ja sopua seurakuntiimme. Älä hylkää kirkkoasi.

Rakas Isä. Rukoilemme johdatustasi seurakunta-vaaleihin. Anna seurakuntiimme päättäjiä, jotka rakastavat kirkkoaan ja haluavat toimia sen parhaaksi.

Laupias Jumala. Rukoilemme siunaustasi Evanke-lisen Lähetysyhdistyksen työlle kotimaassa ja ulko-mailla. Anna työntekijöille ja vapaaehtoiselle vas-tuunkantajille voimia ja viisautta.

Armollinen Isä. Rukoilemme Pyhän Henkesi oh-jausta suunnitelmiin ja päätöksiin, joilla haluamme viedä sanomaa armostasi eteenpäin. Sinä voit antaa meille enemmän kuin osaamme pyytää.

Lohdituksen Jumala. Rukoilemme kiitollista mieltä syksyn synkeyden ja oman elämämme ahdistusten keskelle. Rauhoita levoton mielemme läsnäolollasi.

Hyvä Isä. Rukoilemme nälän ja puutteen vaiva-mien lähimmäistemme puolesta. Kuule heidän huutonsa ja opeta meitä antamaan omastamme. Sinun lahjoistasi me jaamme.

Rauhan Jumala. Rukoilemme, että eri tavoin ajat-televat kristityt yhdistyisivät toisiinsa rakkauden siteillä niin että todistuksemme Jeesuksesta Kris-tuksesta olisi varma ja vakuuttava.

Isämme ja Luojamme. Tuomme kaikki pyyntöm-me eteesi luottaen siihen, että sinä kuulet ja autat meitä.
Aamen.

Rukouspyyntösi voit lähettää lehden toimitukseen

sähköpostilla: ely@evangeliset.net tai osoitteella: Elysanomat, Kokkolantie 12, 43500 Karstula

VETOOMUS JÄSENIILLE JA KANNATTAJILLE

ELYn toiminta ja talous ovat kasvaneet olemassaolomme eli 2,5 vuoden aikana hämmästyttävää vauhtia: Lähetystyön ja kotimaan työalat ovat laajentuneet ja monipuolistuneet. Vuosityöntekijämäärä on kahdeksankertaistunut (0,5->4 hlöä), talousarviot kolminkertaistuneet. Kuitenkin ELYn talousvuosi 2010 on ollut tappiollinen. Vajaus on syntynyt kotimaan työssä.

Olemme täyttäneet tekemämme lähetystyön sopimukset tämän vuoden osalta. Lähetystyö on meille sydämenasia, mutta taloudellisesti olemme vain "rahan välittäjä", ELYn saama osuus lähetystuloista ei riitä kunolla edes lähetystyön toimistokuluihin.

Kotimaantyön tulot ovat syyskuun loppuun 87.656€. Pelkät palkkamenot 105.847€, enimmäkseen kotimaantyöstä, lisäksi kaikki muut toimintamenot. Yhteenvedona voi todeta, että kotimaantyön kulut ovat kaksinkertaiset tuloihin nähden. Kaikki kululisäykset ovat olleet harkittuja valintoja mm. Aarrearkku, Kuninkaan lapset, Elysanomat sekä Pohjanmaan tuleva työntekijä. Päätökset ovat olleet rohkeita, mutta välttämättömiä, ELYn tavoitteita edistäviä.

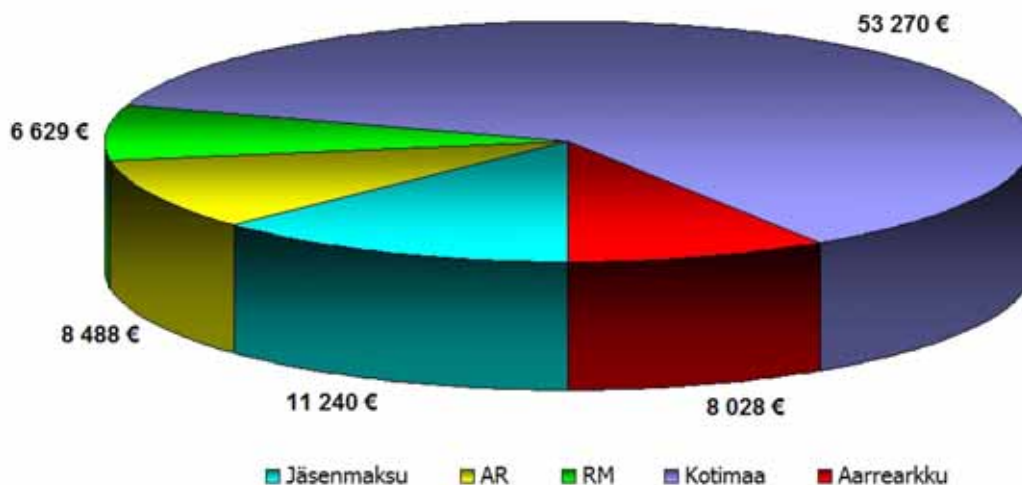
Kaikki loppuvuoden kolehdit, juhla- ja muut tulot, rukoukset ja kätten työ on nyt suunnattava kotimaahan.

Nyt kukkarot auki ELYn kotimaantyölle!

Pekka Knuutti, hallituksen puheenjohtaja

**Kotimaan tilitykset ELYlle
tammi-syyskuu 2010 yht. 87 656 €**

Kiitos kaikille teille, jotka olette omissa juhlissanne osoittaneet juhlatulonne ELYn työn tukemiseen! Jumala lahjanne siunatkoon.

Haluatko liittyä kannatusrenkaaseen? Ota yhteyttä ELYn toimistoon tai työntekijöihin

Sivulta 2 löytyy tarkemmat tiedot tukien maksamiseen. Elysanomat on ilmainen jäsenlehti, jota jaetaan muillekin kiinnostuneille. Tilausmaksua ei ole, mutta kiittäen otetaan vastaan vapaaehtoisia lahjoituksia ELYn työtä varten.

Saajan tilinumero Mottagarens kontonummer	K-S OP	IBAN	BIC
Saaja Mottagare	Evankelinen lähetisyhdistys - ELY ry Kokkolantie 12 43500 Karstula	Merkitse haluamasi tuen maksutiedot (ks. s. 2) niille varattuihin lokeroihin: - tilinumero - viitenumero / viesti	
Maksaja Betalar			
Allekirjoitus Underskrift		Viitenro Ref. nr	
Tiilitä n:o Från konto nr		Eräpäivä Förf.dag	Euro

Maksu välitetään saajalle vain Suomessa Kotimaan maksujenvälityksen yleisten ehtojen mukaisesti ja vain maksajan ilmoittaman tilinumeron perusteella. Betalningen förmedlas till mottagaren endast i Finland enligt Allmänna villkor för inrikes betalningsförmedling och endast till det kontonummer betalaren angivit.

Rukoilemme siunausta tuleville järjestettävillä tapahtumilla

Marraskuussa 2010

Marraskuussa

Ti 9.11. klo 18 Siionin Kanteleen lauluseurat Riihimäellä (Tempelinkatu 9) nev.huone. Timo Korpinen, Pekka Kiviranta, Pertti Ruponen. Kahvitarjoilu.

Ti 9.11. klo 18 Siionin Kanteleen lauluseurat Orivedellä seurakuntatalossa. Juha Itkonen, Jouko Vaherniemi, kantt. Kaarina Soronen.

Su 14.11. klo 14.30 Siionin Kanteleen-seurat Tikkurilassa (Asematie 12), aloitetaan kahvilalla, seurat klo 15.00. Martti Laitinen, säestää Oiva Maunuksela. Seurakunnasta Heikki Leppä.

Su 14.11. klo 16 Oulunkylän vanha kirkko (Siltavoudintie 12) lauluseurat: Avaus ja päätöskhira Heikki K Järvinen, säestykset srk:n kanttori, puhe rovasti Kari Pokela, juonto Ismo Törrönen. Klo 15.30 kahvit. Järj. ELY ja yllä mainittu Helsingin ev.lut. seurakunta

Su 14.11. klo 15.30 kahvi ja klo 16 Siionin Kanteleen-seurat Yläsalissa, Seinäjoella.

Ti 16.11. klo 9.30 Hyvä hetki-messu lapsille ja perheille Kuhmon kirkossa, Raili Mäkitalo.

Pe 19.11. klo 18 Sapattiatelia Valtimon srk-kodissa.

Su 21.11. klo 13 Siionin kannelseurat Olarissa, Paavo ja Annikki Erelä.

Su 21.11. klo 15 Laulua ja soittoa Ulla Katajan syntymäpäivän merkeissä Hämeenlinnassa Poltinahon seurakuntatalossa, Turuntie 34, Hämeenlinna. Puhe Antero Rasilainen, musiikki nuoremman polven Katajat. Kahvit klo 13. Muistamiset Aarrearkku tv-ohjelman hyväksi paikalla kolehtiin tai ELYn tilille 511402-237545, viestiksi Ulla 70v.

Su 21.11. klo 18 Siionin kanteleen lauluseurat Kannusjärvellä.

Su 21.11. klo 18.30 Siionin kannel-lauluseurat Linnainmaan seurakuntakeskuksessa (Korpi-kodinkatu 2), Tampere. Kari Lähdesmäki. Kahvit klo 18.

Ma 22.11. klo 19 Idäntyön ystäväilta Keravan srk-salissa. Mukana Raili Mäkitalo ja Antero Rasilainen ELYstä. Kuvaesitys Vietnamin työstä. Kahvi klo 18.30.

Ke 24.11. klo 13 lähetyspiiri Tuusulassa Riihikallion srk-kodissa (Pellavamäentie 3). Mukana Raili Mäkitalo ELYstä.

Ke 24.11. Evijärven srk-talolla seurat. Matti Aho. (Tarkentuu myöhemmin.)

Su 28.11. klo 15 Siionin kanteleen lauluseurat Hyvinkään Vanhassa kirkossa (Uudenmaankatu 13). Adventtijuha. Puhe Ilkka Järvinen, juontaa Annikki Erelä, säestys Paavo Erelä. Järj. ELY ja Hyvinkään seurakunta

Maria Pitkärannan
Joulukortteja

ELYn hyväksi

Uusi mallisto ilmestyy marraskuussa 2010 ja ne löydät osoitteesta www.evangeliset.net/elytuotteita heti ilmestyttyään.

Hinta

2,50€/kpl

20€/10kpl

Tilaukseen lisätään postikulut.

Tilaukset

Tmi Maria Pitkäranta
Pokalankatu 31
33560 Tampere
p. 0500 440 317
maria.pitkaranta@kolumbus.fi
www.kolumbus.fi/maria.pitkaranta

ELYn

Joulun Valo

-joululehti ilmestyy marraskuun lopulla.
Lehti lähetetään ilmaiseksi
ELYn lehden joulunumerona jäsenille.

Tilaa ennakkoon myyntiin tai
joulutervehdyksenä ystäville!

Hinta 5 eur/kpl

yli 10 kpl ...4 eur/kpl

yli 20 kpl ...3 eur/kpl

yli 30 kpl ...2 eur/kpl

Tilaus: ELYn toimisto, Virpi Tuominiemi
puh. 040 415 9416
sähköposti: ely@evangeliset.net

Joulun VALO

ELYn joulunumero © 2010

Joulukuussa

Pe 3.12. klo 18 ELYn joulumyyjäiset Kannusjärven koululla. Iltahartaus klo 19.15, seurakunnan pappi.

Su 5.12. klo 11.30 Hämeenlinnan keskusseurakuntatalossa (Rauhankatu 14). Kirkkokahvit ja tilaisuus "Kiitos isänmaasta". Puhe rovasti Timo Komulainen, musiikissa duo Heini Aronkoski ja Jyrki Toivanen, Katajat. Loppuhartaus Rainer Nevantaus.

Su 5.12. klo 14 Salon seurakuntatalo (Torikatu 8), "Adventin aikaan" evankeliset seurakunnat, Annikki ja Paavo Erelä. Mukana seurakunnasta pastori Liisi Kärkäinen ja kanttori Antti Risku.

Ti 7.12. klo 18 Siionin Kanteleen lauluseurat Riihimäellä, Kirkkopuiston srk-koti. Ulla Kuisma, Pirkko Arola. Kahvitarjoilu.

Su 12.12. klo 16 maakunnallinen ELY-väen joulujuhla Srk-salissa Seinäjoella. Tarjoilu alasalissa.

Ma 13.12. klo 15 Siionin kannelseurat Tikkurilan kirkolla, Ismo Törrönen, säestää Matti Manninen. Kahvi klo 14.30.

Ma 13.12. klo 18.30 Siionin kannel-jouluseurat Linnainmaan seurakuntakeskuksessa (Korpikodinkatu 2). Pauli Ylikotila ja Maria Pitkäranta. Kahvit klo 18.

Ti 28.12. klo 18 Joulujuhla Kannusjärven koululla (Keskikyläntie 233), puhujia seurakunnasta ja ELYstä.

Katso päivitettyt
tapahtumatiedot osoitteesta
www.evangeliset.net/kalenteri

**HUOM! ILMOITA KAIKKI PIENETKIN POHJANMAAAN ELY-TILAISUUDET SIRPALLE!
KIITOS!**

Sirpa Keski-Antila
Lahdentie 152, 60800 Ilmajoki
sirpa.keski-antila@evl.fi
p. 0400 974 102

Kuva Upi

Itkeekö syksyn tuuli

Itkeekö syksyn tuuli,
itkevätkö kukat, kun avaavat
siementensä kätkyet tuulen syliin?

Itkevätkö puut riisuessaan
lehti lehdeltä väriloistoaan?
Itkeekö musta multa,
kun kimaltavat vesipisarot
täyttävät kohmeiset vaot
ja pureva routa painautuu maan poveen?

Viimeinen näytös
vuoden kiertokoulussa hiljentää lepoon,
valkea peitto rauhoittaa uneen.

Levossa säilyy elämä.
Voimat palaavat
uuteen luomiseen.

Onko itkuun aihetta?

Helena Viertola
(kirjasta Surun laiturilta valon rantaan,
Kustannus oy Arkki 2007)

